

لیله‌القدری به نام فاطمه

حجت خدا را از آن جهت حجت گفته‌اند که وجود او باعث اتمام حجت بر مردم می‌شود. حجت‌الهی در واقع انسانی است مانند دیگر انسان‌ها، زندگی می‌کند، می‌خورد، می‌آشامد، اما راه درست را می‌رود و اشتباه نمی‌کند.

ابراهیم جلالیان: حجت خدا را از آن جهت حجت گفته‌اند که وجود او باعث اتمام حجت بر مردم می‌شود. حجت‌الهی در واقع انسانی است مانند دیگر انسان‌ها، زندگی می‌کند، می‌خورد، می‌آشامد، اما راه درست را می‌رود و اشتباه نمی‌کند.

«قل انما انا بشر مثلكم» بگو پیامبر که من هم مثل شما انسان‌ها يك انسان هستم. اما همین بشر می‌شود بهترین الگو برای تمام خلق: «و في رسول الله اُسوةٌ حَسَنَةٌ». از طرف دیگر امام زمان(عج) که خود حجت زمانه است و اتفاقاً یکی از اسامی او «حجت» است می‌فرماید:

فاطمه‌زهرا(س) بهترین الگوی من است. «و في ابنته رَسُولُ اللَّهِ (ص) لي أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ». واقعیت مقام فاطمه زهرا(س) چیست که چنین مقامی دارد؟ مقام فاطمه زهرا(س) همچون لیله‌القدری است که در هاله‌ای از ابهام و منزلت پنهان است. 18 بهار از زندگی بانویی که از پیرمرد نابینای مسکینی که برای گدایی آمده است هم حجاب می‌کند، نمی‌تواند فرصتی باشد تا همه او را بشناسند.

طبیعی است که درباره چنین شخصیتی حتی برگه‌های تاریخ هم حرف‌چندانی برای نگارش ندارد. اما اگر این فاطمه را معیار راه راست از راه کج گذاشته‌اند، باید راهی برای شناخت ایشان وجود داشته باشد، وگرنه الگویی خارج از دسترس می‌شود. آنچه همه دختر پیامبر خاتم(ص) را با آن می‌شناسند، همراهی با علی(ع) است؛ علی(ع) که سال آخر حیات رسول خدا و در غدیر خم، به مقام جانشینی و ولایت و رهبری امت انتخاب شد؛ همراهی علی(ع) که دیگر فقط علی بن ابی‌طالب نیست؛

حالا او امیرالمؤمنین است و زعیم جامعه. نقش فاطمه‌زهرا(س) آنجا پررنگ می‌شود که همه او را سپر بلای این علی می‌دانند. همه او را تنها پشتیبان علی(ع) بعد از غدیر می‌دانند که بعد از وفات نبی مکرم اسلام(ص)، سوار بر شتر می‌شد و شبانه از صحابه رسول‌الله(ص) برای امیرالمؤمنین بیعت می‌گرفت؛ بیعتی که شاید بعد از طلوع خورشید صبحگاه مدینه، به فراموشی سپرده شود.